

*LTG:30 tháng tư đến 1975, Việt Nam Cộng Hòa bị bức tử; theo phân định, chia chác của lũ đại cường tham ác; Việt cộng nhờ vậy mà toàn thắng!
Sau biến cố đau thương, Nước mất Nhà tan; phần lớn Quân Cán Chính và Đồng bào cùng thân nhân đã vượt biển, vượt biên; thà làm mồi cho cá biển, cho thú rừng; chứ không cam chịu sống trong ngục tù cộng sản!
Kẻ chiến thắng nhờ thời cơ, đã phách lối lên giọng kẻ cả, dùng những từ ngữ vô cùng láo xược, miệt thị những người Yêu Chính nghĩa Tự do Công Lý bỏ cộng ra đi.*

Sau gần 29 năm cai trị Đất Nước trong thời bình, Đất Nước ngày càng thê thảm... Ngày 26-3-2004 tập đoàn bắc bộ phủ đành nặn ra cái gọi là nghị quyết 36; tự biến Tập thể Ty nạn cộng sản thành "khúc ruột ngàn dặm", "một bộ phận không tách rời của công đồng dân tộc"!... vân vân và vân vân; để chiêu dụ những kẻ nhẹ dạ, thấy "lợi quên tình" !

Nghị quyết 36 mỗi mòn theo năm tháng, gặt hái chẳng được bao nhiêu, cuối cùng bị rơi vào quên lãng.

Ngày 10-11-2023 VC lại ra quyết định 1334, tiếp tục vận hành nghị quyết 36; nhưng chiêu dụ triệt để hơn, ngọt ngào hơn và đặc biệt gian xảo hơn!.

QUÊN QUÁ KHÚC HƯỚNG ĐẾN TƯƠNG LAI !

Tô Ly Hương

Trong thời gian qua đã rộ lên những lời kêu gọi nghe như một khúc tình ca... lời nhíp từ 2 phía Hoa Kỳ và Việt Nam: "*Hãy quên quá khứ để hướng đến tương lai!*" Mỗi phía đều có những toan tính riêng tư thâm kín của mình. Hoa Thịnh Đốn muốn lợi dụng cơ hội để cài người của mình vào Việt Nam, thực hiện chiến lược Đông Nam Á Thái Bình Dương... Hà Nội, dù rất sợ mầm diệt vong qua Diễn Biến Hòa Bình trong chiến dịch này, vẫn phải nhập cuộc, nhưng cố khai thác tối đa những điều có lợi cho mình, là làm thịt những con bò sữa béo mập ngò nghêch và gieo rắc mầm mâu thuẫn trong các Tổ chức đấu tranh của Cộng đồng Người Việt ở Hải ngoại!...

Gần đây nhất, Báo Đàn Chim Việt phổ biến một "bài viết" của một cựu đại úy cảnh sát (cs) VNCH, để hòa nhịp cùng khúc tình ca lạc điệu trên!

Một phần nội dung "bài viết" như sau:

... "Cuộc chiến đã chấm dứt 30 năm rồi, ... chúng ta lấy thù để rửa hận sẽ không bao giờ hết thù hận!..."

... tôi tự suy nghĩ và cảm thấy thật hạnh phúc khi đất nước chúng ta đã thật sự thống nhất sau nhiều năm chiến tranh phân hóa.

Người dân trong nước hiện nay cũng cảm thấy hạnh phúc, mặc dù đời sống vật chất chưa thật sự sung túc và đời sống tinh thần còn chút ít hạn chế vì nhu cầu ổn định chính trị để phát triển kinh tế. "...

Thưa ông cựu đại úy CSVNCH,

Xin phép, tôi muốn chia sẻ với ông đôi điều. Trước đây, tôi vẫn coi ông là người bạn cùng chiến tuyến, dù chưa được hân hạnh một lần gặp gỡ. Nhưng bây giờ thì không phải!

Vâng, cuộc chiến đã chấm dứt hơn 30 năm rồi, ai cũng muốn quên và cố quên cái quá khứ đau thương, đầy máu và nước mắt đó để hướng về tương lai, xây dựng một Nước Việt Nam giàu mạnh. Nhưng có ai quên nổi không, khi cái quá khứ đau thương đó vẫn đang kéo dài trong hiện tại?! Và ai có cơ hội để hướng về tương lai?! Cái tương lai đó phải là Tương Lai chung của cả Dân Tộc; chứ không phải tương lai của một nhóm người tự cho mình độc quyền thống trị; coi Đất Nước như vật sở hữu; muốn bán, muốn cho ai tùy ý; coi Đồng bào chỉ là tôi tớ, nô lệ...

Ông nói, ông cảm thấy hạnh phúc khi Đất Nước chúng ta thật sự thống nhất, sau nhiều năm chiến tranh phân hóa?

Thưa ông, cuộc chiến phi nghĩa đó do cộng sản Bắc Việt manh động, chúng ta chỉ là những người tự vệ.

Quân miền Bắc đã theo đường mòn Hồ Chí Minh vào xâm lược Việt Nam Cộng Hòa, gây nên bao nhiêu đau thương, chết chóc cho Đồng bào vô tội ở Miền Nam. Xin ông đừng viết chung chung để các bạn trẻ lớn lên sau chiến tranh, không biết ai là kẻ chủ mưu gây chiến, lại hiểu lầm, tin theo luận điệu của bọn giả danh phản chiến trước đây!

Nhưng thôi, không nhắc lại những tội ác trong quá khứ nữa, hãy nói đến những việc hiện tại.

I) VỀ VẤN ĐỀ THỐNG NHẤT

Ông nói, ông cảm thấy hạnh phúc; điều đó chắc hẳn là đúng. Nghe đâu ông là “thương gia“, thường về Việt Nam buôn bán làm ăn, dù lớn hay nhỏ cũng hái ra tiền. Có tiền để đếm là hạnh phúc rồi!

“Tiền là Tiên là Phật, là sức bật của tuổi trẻ, là sức khỏe của tuổi già, là đờ hy vọng, là lọng che thân, là cán cân công lý”. Bài vè này đang được thịnh hành ở Việt Nam và đã trở thành “châm ngôn“ của các quan chức lớn nhỏ và đám tay sai chạy mối!

Nhưng ông nói: *“Đất Nước chúng ta thật sự thống nhất”*, là ông làm to đấy. Đất Nước chúng ta chưa thực sự thống nhất đâu.

A) Về lãnh thổ

Trước năm 1975, Đất Nước tuy bị chia đôi trong 20 năm, nhưng người làm chủ, dù Quốc gia hay cộng sản, cũng đều là Người Việt Nam.

Trái lại, sau khi cộng sản Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam, sát nhập hai miền làm một. Một phần Đất Nước thân yêu của chúng ta gồm một Vùng Đất gần biên giới Việt Hoa, trong đó có những Di tích Lịch sử tượng trưng cho Niềm Tự Hào Dân tộc; và những danh lam thắng cảnh như Ải Nam Quan, Suối Phi Khanh, Thác Bản Giốc. và một Vùng Biển có nhiều tài nguyên như mỏ dầu và nhiều loại cá quý... đã do Trung Cộng làm chủ! Nên không thể gọi là thống nhất được, đó chỉ là **sự cưỡng chiếm tập trung**. Ông có hiểu nghĩa của chữ “Thống Nhất“ đẹp và cao quý

như thế nào không?!

1) **Nhượng Đất Dâng Biển**

Theo Điều Trần của BS Trần Đại Sỹ trước cơ quan IFA:

“- *Việt-Nam nhượng cho Trung-quốc dọc theo biên giới, 789 cây số vuông thuộc hai tỉnh Cao-bằng, Lạng-son.*

- *Có mấy hiệp định thư (Photocol) đính kèm về việc thi hành; quan trọng nhất là :*

- *Nhượng vùng Cao-bằng, sát tới hang Pak-bó...*

Khu Ải Nam-quan là vùng đất thiêng, là Thánh địa trong mấy nghìn năm của người Việt. Bất cứ người Việt nào từ 6 tuổi trở lên đều biết rằng Ải Nam-quan

là vùng đất tượng trưng biên giới phía Bắc, tượng trưng cho lãnh thổ, cho tinh thần tự chủ, cho niềm

tự hào của họ. Đây là vùng đất đi sâu vào lịch-sử, văn-học và tâm tư toàn thể người Việt.

Và qua văn thư ký ngày 14-9-1958, thủ tướng Vc Phạm văn Đồng cũng cam tâm thừa nhận hai Quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của Trung Cộng, khi 2 quần đảo này thuộc lãnh thổ VNCH! **Đây là một hình thức bán nước theo kiểu “buôn vịt trời”!**

Trong phần “**Đề nghị Quốc Hội không thông qua Hiệp Định Biên Giới Việt – Trung**”, cụ Đỗ Việt Sơn, một Cán bộ Lão thành 78 tuổi đời, 54 tuổi đảng, Hội viên CLB Bạch Đằng, Địa chỉ: 26/14-125 Tô Hiệu - Hải Phòng, ĐT: 031.739039, đã viết:

“*Suốt 4000 năm lịch sử kể cả thời Bắc thuộc cho đến hơn 1000 năm độc lập tự chủ, nhiều triều đại phong kiến lúc yếu cũng chưa bao giờ nhượng cho phong kiến Phương Bắc một tấc đất, một hòn đảo; cùng lắm chỉ cống nạp thiên triều ít ngà voi châu báu; lúc mạnh như thời Lý Nhân Tông đã đòi vua Tống phải hoàn trả ta 2 động, 8 huyện ở biên giới do bọn đầu mục thổ dân dâng cho nhà Tống. Vua Tống đã phải trả lại.*

Thế mà ngày nay, theo Hiệp định biên giới Việt Trung mới đây ta đã nhượng bộ cho Trung Quốc hàng trăm cây số vuông đất liền và hàng ngàn cây số vuông ở Vịnh Bắc Bộ (so với Hiệp định Pháp - Thanh đã ký cuối thế kỷ XIX).

Qua lời thông báo của một vị lãnh đạo của TP Hải Phòng tại CLB Bạch Đằng tháng 2/2001 thì Vịnh Bắc Bộ chia đôi ta được 53%, Trung Quốc 47%.

Sao kỳ lạ thế? Vịnh Bắc Bộ (Golfe du Tonkin) là của Việt Nam cơ mà!”

Là người Việt Nam, ông có đau lòng khi một phần Lãnh thổ thân yêu bị lọt vào tay ngoại bang không?

Hỏi thì hỏi vậy thôi, tôi chắc rằng ông chẳng quan tâm đến việc đó? Theo tôi biết, một số ít người có “đầu óc kiếm tiền”, họ chỉ biết có tiền! Tim của họ chẳng còn chỗ nào cho Tình Thương, Gia đình và Tổ Quốc cả!

Trong trại tù Hàm Tân, tôi quen biết một người tù ở cùng đội. Hắn rất nóng nảy, hay nuôi lòng thù hận. Hắn căm ghét VC và bọn cai tù đến tận xương tủy. Ra khỏi tù, hắn quyết chí vượt biên để tìm cách trả thù rửa hận cho bỏ những ngày bị hành hạ ở trong tù! Sang được đất nước tự do, hắn liền xin gia nhập một Chính Đảng với mục đích chỉ để trả thù rửa hận (hắn chẳng có chút lý tưởng nào cả!). Hắn dự định, sau khi bảo lãnh vợ con xong, hắn sẽ “dấn thân”... trả thù! Nhưng sau đó, hắn quen với một phụ nữ làm kinh tài cho Việt cộng. Hắn mê chị ta đến điên cuồng, bỏ luôn Đảng và quên hẳn việc bảo lãnh vợ và 3 con; quên hết tình nghĩa vợ chồng bao nhiêu năm đầu gối tay ấp, nhất là trong suốt 6 năm bà vợ đáng thương của hắn quên cả bản thân lo nuôi 3 con ăn học, và đều đều 2 tháng thăm nuôi hắn một lần với một gánh lương thực đê nặng trên đôi vai gầy ốm của bà! Hắn cũng bỏ luôn tình phụ tử! Ít lâu sau, hắn cưới người phụ nữ kia và cùng vợ mới đi về Việt Nam buôn bán như cơm bữa. Gặp bạn bè cũ, hắn chỉ nhẹ răng cười cầu tài và bao biện: “*chiến tranh qua lâu rồi, hận thù làm chi cho mệt*”! Thật sự, bạn bè của hắn, có ai lòng dạ hẹp hòi, thích nuôi hận thù như hắn đâu.

Bây giờ, hễ mở miệng là hắn ca tụng cộng sản! Nên
Tô Ly Hương tôi có bài Thơ cho hắn:

PHƯỜNG QUỐC SĨ

*Hỡi phường quốc sĩ đê hèn
Các người có biết?
Hơn 4 ngàn năm rặng ngời dòng sử Việt
Từ Trưng Vương khởi nghĩa dựng cờ
đến Quang Trung diệt quân Thanh giải phóng Thành Đô
Bao Liệt Nữ, Anh Hùng đã hy sinh xương máu
quyết một lòng liều thân chiến đấu
để bảo vệ Non Sông
giữ từng tấc đất của Cha Ông
mãi trường tồn toàn vẹn.
Nay Tổ Quốc ly tan, người người uất nghẹn
Thân xác Việt Nam bị cắt xé dâng Tàu
Ải Nam Quan, Thác Bản Giốc còn đâu?!
Suối Phi Khanh nơi Nguyễn Trãi cùng Cha chia biệt
Vùng Thánh Địa vang những Lời Tâm Huyết
của vị Tướng già căn dặn Đứa Con Yêu:
“Quê Hương đang u ám tiêu điều
Đất Nước đang chìm trong cùng khốn
Đừng để lệ sầu làm hoen chí lớn
Hãy trở về gom Dũng Khí cứu Giang Sơn”

Biểu Tượng Anh Hùng ngàn năm đã mất
Niềm Tự HÀo cũng nhưc nỗi xót xa
Vịnh Bắc Việt phải ngậm hờn vong Quốc
Hồn lưu vong đẫm lệ khóc Quê Cha!*

*Đêm đêm sóng vỗ Trường Sa
Bi thương ngập khúc Hoàng Sa vọng về
Đất Trời uất hận tràn trề
Vì ai Biển phải xa lìa Núi Sông?!*

*Các người có biết hay không?!
Sao còn muối mặt cam lòng ngợi khen?!
Hỡi phường quốc sĩ đê hèn!!!*

Rất may, loại người táng tận lương tâm như hần không có bao nhiêu. Đa số người Việt ở Quốc nội cũng như ở hải ngoại vẫn giữ được bản tính cao quý của Dòng Giống Lạc Việt: Không quên gia đình, không quên Tổ Quốc và có một Đức Tin son sắt. Họ liều thân tranh đấu vì Đại nghĩa Dân tộc.

Luật sư Lê Chí Quang, một bạn trẻ, rất trẻ người Hà Nội, sinh năm 1970, đã bất chấp nguy hiểm, tố cáo:

"Ngay cả những kẻ hèn nhát như Mạc Đăng Dung quỳ gối xin hàng, hay Lê Chiêu Thống cũng rần rần gần nhà cũng chưa dám dâng đất cho Trung Quốc. Thế mà giờ đây, khi cộng đồng nhân loại đã văn minh hơn, "cá lớn không thể nuốt cá bé" dễ dàng như xưa, thứ ai đó lại cam tâm cúi đầu xin dâng phần lãnh thổ, lãnh hải cho Trung Quốc để mong bán đất cầu vinh, mong sự bảo trợ cho quyền lãnh đạo độc tôn của mình".

Chính vì những lời tố cáo này của Anh trong bài “Hãy Cảnh Giác Bắc Triều“, năm 2002 Anh đã bị VC lôi ra tòa ghép tội *"tuyên truyền chống nhà nước xã hội chủ nghĩa"* để nhốt Anh vào tù!

2) Chiếm Công Vi Tư

Giáo sư Nguyễn Thiện Tâm (Gs NTT), trong Tâm thư gửi Đồng bào trong nước và hải ngoại, đã tố cáo đám quan chức cao cấp bán nhà được cấp để ở. Đây là hành động tiêu tán tài sản Quốc gia trước khi về vườn!

"Thì ra chuyện vì dân vì nước là chuyện hoang đường bịp bợm, còn chuyện vì mình là chuyện có thật. Xin đọc một đoạn ngắn trong "Bức tranh tổng quát về đất nước Việt Nam" của ông Hà Mạnh Khởi: "Vừa qua ở Hà Nội một loại VIP có tên tuổi đua nhau bán nhà: Hoàng Thao nguyên thứ trưởng Công an bán nhà 73 Trần Hưng Đạo 6000 cây vàng, hai nhà của Nguyễn Thanh Bình, Nguyễn Văn Trân đều là uỷ viên Bộ Chính trị chỉ bán một phần nhà đã 1 vị 39 tỷ, 1 vị 40 tỷ. Rồi Vũ Xuân Chiêm, cái anh Trung tướng hậu cần háo danh này thì bán nhà với giá 7200 cây vàng, còn tụi quan khác bán nhà với giá 10 đến 20 tỷ thì nhiều"... (VIP: very important persons: những nhân vật trọng yếu – chú thích của người viết)

Như thế là Thống nhất hay cưỡng đoạt tập trung?

B) Về Kinh Tế

Báo chí quốc nội cũng như hải ngoại đều xác nhận: nền kinh tế ở Miền Bắc còn quá thấp so với Miền Nam. Đời sống giữa thành thị và thôn quê cách biệt rất xa! Đời sống ở thôn quê miền Nam cũng cao hơn ở thôn quê Miền Bắc rất nhiều! Giữa giàu và nghèo ngày càng cách nhau xa thẳm.

Theo *“Tổng cục Thống kê tính toán, nếu cho các hộ điều tra thành 10 nhóm thu nhập, mỗi nhóm 10% số hộ theo độ dốc đi lên của thu nhập bình quân đầu người, thì thu nhập giữa nhóm có thu nhập cao nhất và nhóm có thu nhập thấp nhất có khoảng cách lớn và tăng theo các năm. Năm 1999, thu nhập bình quân của nhóm hộ giàu nhất (nhóm 10) lớn gấp 12 lần nhóm hộ nghèo nhất (nhóm 1). Năm 2002 tỷ lệ này tăng lên 13,75 lần!”* (theo Website TTVNCC)

Chắc ông cựu đại úy thừa biết nguyên nhân là tại sao?!

C) Về Tư Tưởng, lại càng bi thảm hơn.

Không hiểu ông cựu đại úy đã đọc hết Tâm Thư của Gs NTT chưa? Xin mời ông lắng nghe chính những người từ hàng ngũ cộng sản lên án:

“...cái xã hội chủ nghĩa Trung Quốc mà chủ tịch Hồ Chí Minh ca ngợi “thề noi gương” thì họ đã quẳng vào sọt rác từ lâu rồi vì nó quá bê bối, trì trệ, lạc hậu. Đảng Trung Quốc đã và đang ra sức sửa sai. Nhưng vì sai quá nên sửa mãi vẫn chưa ăn nhằm gì. Chứng cứ: Tạp chí Đông Hướng ra số tháng 7 năm 2004 đưa tin: “Đảng CS Trung Quốc đã thành lập ban thăm dò dư luận quần chúng đối với Đảng do Ủy viên thường vụ Bộ Chính trị Ngô Quan Chính làm trưởng ban, kết quả như sau:

- Về hài lòng đối với công tác của Đảng và Chính quyền địa phương: khu tự trị Tây Tạng cao nhất đạt 60% còn lại là dưới trung bình

- Bắc Kinh 45%, thành phố Thiên Tân 42%, 28 tỉnh thành phố đều ở mức nguy hiểm dưới 20%, các tỉnh Hà Nam, Sơn Tây, Giang Tây, An Huy, Giang Tô, Hồ Bắc và thành phố Trùng Khánh ở dưới mức nguy hiểm (chỉ đạt 15%). Nguyên nhân chủ yếu để quần chúng không hài lòng vì phẩm chất cán bộ quá kém: quan liêu, tham nhũng, ức hiếp chiếm đoạt của dân v.v

Còn Việt Nam ta nếu tiến hành thăm dò thì sao? Nếu được tự do bỏ phiếu tín nhiệm của dân đối với Đảng thì chắc chỉ còn 1 đến 2% người tín nhiệm Đảng (có lẽ do thiếu khả năng trí tuệ hoặc tâm thần) Vì sao? Xin thưa Hội Minh Bạch Quốc Tế gồm 17 tổ chức quốc tế dùng sự lượng định của hàng ngàn chuyên viên cao cấp nhất TG để chấm điểm mỗi quốc gia về tình trạng tham nhũng tại nước đó, chỉ số cao nhất là 10 điểm, có nghĩa là xứ đó không có tham nhũng thì Đan mạch, Thụy điển, Úc, Anh quốc đứng đầu bảng gần như hoàn hảo: 9 điểm. Nhìn chung ta thấy các nước tự do dân chủ chiếm đa số phần đầu bảng, còn các xứ độc tài và cộng sản thì chen lẫn nhau ở cuối bảng.

Việt Nam chúng ta nằm phần cuối bảng bi đát này với chỉ số 2,4; đồng thuyền với 4 nước Sudan, Cônggô, Lybi và Irắc. Nhưng điều ghê rợn hơn nữa là có cơ quan nghiên cứu đã cho Việt Nam số điểm là 1,4 chót bảng. Xin xem sự

thật này ở Việt Nam qua các đơn kiện của công dân Phạm Thi Ứng bị đương kim chủ tịch Bình Thuận cướp đoạt 8000m² đất. Vụ chính quyền huyện Thoại Sơn cướp trắng toàn bộ tài sản của ông Phạm Minh Quang... Vụ kiện của 14 vị lão thành cách mạng ở xã Thanh Nê Kiến Xương, Thái Bình kiện Phó Chủ tịch tỉnh Hoàng Đình Thạch cùng Bí thư tỉnh ủy Bùi Sĩ Tiểu mua rẻ đất của dân bán cho công ty, thiệt của dân đến gần 200 tỷ!

Gần đây nhất, ngày 4 tháng 11 tại trụ sở quốc hội, hơn 200 cán bộ nông dân Hà bắc kêu gào “Quốc hội ơi, Quốc hội ơi! các ông đại diện cho dân mà để cho chính quyền dân công an về cướp đất của chúng tôi thế à?”

Trên đây, Gs NTT chỉ liệt kê một số nhỏ những **công dân hạng nhất của chế độ** bị cướp đất, có điều kiện, có thế lực, có can đảm...dám đứng ra tố cáo. Phần lớn các **công dân hạng nhì, hạng ba** đành cam chịu số phận của **kẻ bị trị dưới chế độ bạo tàn**, không dám hó hé gì cả! Bản tin ngày 12-9-2005 của Đài RFA đã cho biết: “Tháng 6/1995, Ban Quản Lý nông lâm công nghiệp Bàu Rã kết hợp với Ủy ban Nhân Dân Xã Thạnh Bình và Ủy Ban Nhân Dân huyện Tân Biên thu hồi đất của 106 hộ dân nằm trong khu vực dự án phát triển nông lâm công nghiệp Bàu Rã với giá đền bù từ 400 ngàn đến 1 triệu 200 ngàn đồng một héc ta...Việc thu hồi đất này được cho phép theo như qui định của chương trình 327 theo đó nhà nước có thể thu hồi đất của cá nhân để sử dụng vào các công trình phục vụ lợi ích công cộng...Tuy nhiên vào năm 1996, những người dân bị thu hồi đất đai trong dự án Bàu Rã khám phá ra rằng những lô đất họ bỏ công sức ra khai phá lại được Ban Quản Lý dự án Bàu Rã giao cho các cá nhân khác sử dụng trong đó phần lớn là cán bộ nhà nước có chức có quyền như Giám đốc, Phó Giám Đốc, Phó Chủ Tịch Tỉnh, Bí Thư Thị Ủy thị xã Tây Ninh... ngay một số cán bộ của Ủy ban quản Lý cũng được giao đất.

Sau khi nhận được đơn khiếu kiện của 64 hộ dân bị lấy đất, các cơ quan chức năng đã 2 lần thành lập đoàn thanh tra vào năm 1996 và 2004 để giải quyết vụ việc nhưng cho đến nay vấn đề vẫn chưa được giải quyết dứt khoát.”

Đọc đoạn tin tức này, ông cựu đại úy CSVNCH có nhận thấy điều gì đặc biệt không? Đây nhé:

* 106 hộ bị cướp đất mà chỉ có 64 hộ khiếu kiện. Những hộ còn lại, vì thấp cổ bé họng, không dám đụng đến cường quyền. Nhưng họ căm hận đến mức nào chắc ông cũng hiểu.

* Nếu là việc lạm dụng quyền thế bình thường cướp đất của dân, thì chỉ trong 1 tháng là giải quyết xong ngay. Nhưng đây là chính sách của bạo quyền, nên chỉ xử... để lập liêm bao che cho qua chuyện! Từ 1996 tới 2004 và đến hiện tại là gần 10 năm... ai đủ thời gian và tiền bạc để tiếp tục khiếu kiện????!!!

Cuối năm 2004, nhà dân chủ Phương Nam Đỗ Nam Hải, trong “*Thư Ngỏ gửi Quốc Hội và Chính Phủ*”, đã thách thức:

“Tôi đề nghị Quốc hội, Chính phủ và Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Việt Nam hãy nghiên cứu, xem xét ý kiến đề nghị của tôi về 1 cuộc Trưng cầu dân ý ở Việt Nam.”

CSVN có gan bằng Trời cũng không dám thực hiện!

Như vậy, chỉ có từ **1 đến 2 %** người dân Việt Nam đồng cảm với ông! Còn **hơn 98% lại thống nhất nghịch chiều, muôn phá bỏ lao tù, xiềng xích.**

II) VỀ VẤN ĐỀ HẠNH PHÚC

Qua phân dẫn chứng trên, người dân làm sao **cảm thấy hạnh phúc được?!**

Mời ông cựu đại úy cs xem tiếp để thấy những cảnh đói khổ, đau thương, hà hiếp... diễn ra hàng ngày ở khắp nơi trên Đất nước Việt Nam, cũng trích từ Tâm Thư của Gs NTT:

“Đài truyền hình Việt Nam đưa tin và hình một bà già đau khổ (ở huyện miền núi Thạch Thành, Thanh Hoá) nói: ‘Tôi theo tiếng gọi của Đảng lên vùng này làm kinh tế mới. Do khí hậu, do nước độc, ông nhà tôi bị bạo bệnh chết oan, sau đó mấy năm sau cả 2 thằng con trai đều chết lúc các cháu chưa đến tuổi vị thành niên, còn mỗi cháu này tâm thần phải nuôi báo cô. Mà khôn khổ 4 ngày hôm nay 2 mẹ con tôi không còn hạt gạo nào’...

Sự thật là Đảng cộng sản đã đưa Việt Nam xuống vực thẳm của đói nghèo lạc hậu. Nhân dân tiếng là được độc lập nhưng bị bưng bít cùm kẹp đủ kiểu. Cả nước có hơn 600 tờ báo, có hàng vạn luật sư. Nhưng có báo nào, có luật sư nào bênh vực cho những người dân thấp cổ bé họng bị Đảng cướp nhà cướp đất. Có báo nào dám bảo vệ những chiến sĩ dân chủ kiên cường như Trần Độ, Hoàng Minh Chính, Lê Hồng Hà, Phạm Quế Dương, Trần Đại Sơn, Trần Bá, Vũ Minh Ngọc, Nguyễn Thanh Giang, Nguyễn Đan Quế, Hà Sĩ Phu và mấy chiến sĩ trẻ kể trên.

Sự thật là Đảng cộng sản Việt Nam đã làm những việc phi lý, phi pháp đến man rợ. Trên thế giới ngày nay chỉ còn một nước duy nhất là Việt Nam không cần luật thành văn mà chỉ có luật rừng (bắt ai, xử ai cứ theo lệnh trên, lệnh miệng). Chỉ có ở Việt Nam nhà nước mới chơi cái trò cắt điện thoại, cấm in chụp tài liệu. Tôi nhớ tạp chí Thế giới tháng 7-2003 đăng tin “Ở Mỹ tù nhân được tự do thư tín, tự do dùng điện thoại”. Chỉ có Việt Nam mới cai trị dân theo kiểu mạnh ai nấy vợ vét (vợ vét và cướp bóc vô tội vạ)...

Đảng là một tập thể người như những người khác không thi tuyển, không lựa chọn thì phải có sai lầm, có khuyết điểm. Nhưng điều cực kỳ khó hiểu là hễ ai nói đến sai lầm khuyết điểm của Đảng liền bị qui là chống đối, là phản động, nên Đảng có quá nhiều tội lỗi với dân...

Toàn dân oan trên 61 tỉnh thành xin hỏi ông Chủ tịch Hội đồng dân tộc của Quốc hội Tráng A-Pao:

1. Có nơi nào trên thế giới mà ngàn vạn dân oan ở 61 tỉnh thành cả nước lại cùng chung cảnh bị bọn Độc tài – Sói lang...cuớp đi tất cả quyền sống sơ đẳng của người dân lành vô tội không ?

2. Có nơi nào trên thế giới mà dân oan khiếu kiện triền miên hết đời cha đến đời con, chôn vùi tuổi trẻ, rút bỏ tuổi già ... như con thiêu thân lao vào cuộc

trường chinh khiếu kiện đến khuynh gia bại sản, phải sống cảnh ăn mày, ăn xin, bữa cơm, bữa cháo, gốc cây, vĩa hè, màn trời chiếu đất như ở Việt Nam không?(Thư của đồng bào kêu oan)

Chắc chắn là ở thế kỷ 21 này không một người dân nào ở các nước phát triển trên thế giới lại một cổ máy trông như người dân oan Việt Nam hiện nay.

Ấy vậy mà lại còn bị vu oan giáo hoạ, bị nhà cầm quyền khép cho cái tội: “Làm rối an ninh trật tự - Chống người thi hành công vụ - Xúi dục – Kích động - Quấy rầy lãnh đạo” để chuẩn bị cho ra đời một nghị định nguy trang bởi một cái tên khá hấp dẫn: “Biện pháp bảo vệ an ninh trật tự nơi công cộng”. Nó chẳng có gì hay ho mới mẻ, thực chất chỉ là một trò hề bịp bợm. Đánh lừa và thách đố dư luận trong và ngoài nước nhằm bịt miệng dân oan, trói tay, chặt chân dân khiếu kiện đến cửa quan cầu cứu kêu oan, thể hiện một Nhà nước Độc đoán - Độc quyền - Độc tài phát xít lên tới đỉnh cao. Ngàn vạn dân oan vô tội bị bọn Bạo chúa - Cướp ngày - Đội lột Đảng - Giả danh Cách mạng – Len lỏi chui rúc trong bộ máy Đảng – Chính quyền các cấp: Đục khoét vợ vét và cướp đi tất cả: Đất đai, nhà cửa, ruộng vườn và quyền sống của con người...”

Vừa qua, Phóng viên Việt Hùng Đài Á Châu Tự Do (RFA) đã phỏng vấn 2 chiến sĩ từ 2 phía của cuộc chiến VN. Ở đây, tôi chỉ ghi lại cảm tưởng của ông Phạm Văn Mai: *“Tôi thuộc trung đoàn 66, sư đoàn 304 tiến chiếm Dinh Độc Lập... Khi ấy, tôi còn trẻ lắm, mới 20, 21 tuổi... đi đến đâu tôi cũng cảm thấy ngỡ ngàng vì làng mạc, thành phố sầm uất... Sau 30 năm nhìn lại, tôi buồn cho những người lính ở cả 2 bên, buồn cho Đất Nước mình, 30 năm trôi qua vẫn đứng ở thứ bậc nghèo nhất thế giới; nghèo về kinh tế, nghèo về tinh thần. Đặc biệt, mọi giá trị đều bị khủng hoảng, bị đảo lộn hết... Tôi cảm thấy một nỗi buồn thấm thía, tủi nhục vì Đất nước mình thua kém... Mình đã bỏ phí 30 năm rồi...cho đến bây giờ 80 triệu người vẫn chưa được nói lên tiếng nói của mình, chưa được làm chủ đời mình...Đó là điều bất hạnh của Đất Nước!” ...*

Hầu hết tuổi trẻ Miền Bắc Việt Nam đã nghe theo lời tuyên truyền của tập đoàn Bắc Bộ phủ đi “giải phóng” Miền Nam. Vào tới Miền Nam, người thì ngỡ ngàng, người thì bàng hoàng té ngửa vì bị lừa gạt, khi thấy sự trù phú (giàu kinh tế) và Tự do (giàu tinh thần) của Đồng Bào Miền Nam. Có những người mạnh dạn, như bà Dương Thu Hương đã quay ngược 180 độ, chống lại tập đoàn dối trá, tham tàn, một số người khác thì uất ức giữ kín ở trong lòng đến 20, 30 năm sau mới dám thổ lộ chân tình. Một số người khác, vì hội chứng gia đình, đành phải ngậm miệng, nín thở chờ đợi... Hơn 98% dân Việt đều thấy rõ mình bị lường gạt, bị tước đoạt Quyền Làm Người... cảm thấy đau đớn, tủi nhục cho bản thân mình và Đất nước!

Trong một bài viết về Hồ Chí Minh, sau khi kể hết những khổ nạn của Đồng bào, của gia đình do cộng sản VN gây ra, và của chính mình phải gánh chịu từ lúc 6 tuổi được chọn làm **cháu ngoan bác Hồ**, anh Nguyễn Thái Hoàng kết luận:

“...Quả là kiếp trí thức trong thời đại Hồ Chí Minh - nơi thiên đường xã hội chủ nghĩa do bác du nhập từ Nga về khổ hơn kiếp lợn, kiếp chó...”

...Nếu không hẳn tôi đã chết rũ trong ngôi nhà xã hội chủ nghĩa tào tàn vì không công ăn việc làm hoặc phải tự thiêu như bà Phạm Thị Trung Thu để đòi lại quyền lợi cho con cái...

Nhưng thôi, tội của Đảng kể muôn năm không hết, mình tôi kể chỉ là giọt nước trong biển cả, sẽ đến ngày 81 triệu dân Việt Nam vùng lên kể tội Đảng, trả Đảng về đúng nơi mà Đảng đã chui ra. Đó là bóng đêm, là hang tối, là khe sâu, vực cao... không khác được.

Hà Nội cuối 2005

Nguyễn Thái Hoàng“

Đó là những tiếng nói uất hận, chân tình của người Việt Nam dám nói lên những đau khổ, đọa đầy của mình và của 80 triệu đồng bào đang ngóng chờ ngày tàn của bạo chúa!

Ông cựu đại úy đã từng đến khu vườn Mai Xuân Thưởng để chứng kiến cảnh người người lũ lượt đứng khiếu kiện vì bị cướp đất cướp nhà, bị vu oan giáo hoạ... như những lời tố cáo trên chưa?! Thảm thương lắm!!! Có người không còn tiền, còn sức để tiếp tục khiếu kiện, đành phải tự kết liễu đời mình; như Bà Phạm Thị Trung Thu, sau gần 4 năm khiếu kiện thất bại, đành phải bỏ lại đứa con thơ, châm lửa tự thiêu, lấy cái chết để phản đối cường quyền, bạo lực, đòi lại công lý bằng chính mạng sống của mình vào hôm 29-9 vừa qua, ngay trước văn phòng tiếp dân của trung ương đảng và nhà nước ở số 1 đường Mai Xuân Thưởng - Hà Nội; may được cứu sống kịp thời!!! Sau hơn 4 tháng nằm viện điều trị, bà Thu nay đã có thể nói được, nhưng còn rất yếu...

“Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ”. Loài vật còn có tình đồng loại. Không lẽ mình là Con Người lại thua loài súc sanh hay sao?!

Đây là toàn cảnh xã hội thiên đường cộng sản mà ông ca tụng, do **chính những người từ hàng ngũ cộng sản chụp lại**, chứ **không phải do những người Quốc gia Miền Nam vẽ ra đâu!** Ông chó bảo là vì hận thù nhé!

III) VỀ VẤN ĐỀ HẬN THÙ

Ông cựu đại úy cảnh sát nói “...lấy thù để rửa hận sẽ không bao giờ hết thù hận”. Không biết ông có suy bụng ta ra bụng người không? Tuy chúng tôi rất oán hận những kẻ đã gây ra chiến tranh trong quá khứ, giết hại dân lành, tàn phá Quê hương... Nhưng Chúng tôi tranh đấu không phải vì lòng hận thù mà vì Lòng Yêu Thương, vì Đại Nghĩa Dân Tộc. Tuy công cuộc tranh đấu của chúng tôi chưa giải thể được chế độ bạo tàn, nhưng đã chặn đứng được rất nhiều tội ác.

Nếu không có các cuộc đấu tranh của Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn, thì làm gì có sự giúp đỡ của các nước Tự do Dân chủ. Các Vị Lãnh đạo Tôn giáo như Hòa thượng Thích Huyền Quang, Thích Quảng Độ...LM Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Văn Lợi, Nguyễn Hữu giải, Cụ Lê Quang Liêm và các Nhà Dân Chủ đấu tranh hàng đầu còn sống được đến ngày nay sao? Nếu không có các cuộc đấu tranh... đã có nhiều chuyện khủng khiếp xảy ra!

Trong bài “**Quốc Kỳ Việt Nam Nền Vàng Ba Sọc Đỏ Trên Đỉnh Everest**“, Tác giả Phạm Bá Hoa có nhắc lại lời thứ trưởng ngoại giao VC Nguyễn đình Bin về **Dự luật Nhân Quyền và Nghị quyết công nhận Cờ Vàng ở Hoa Kỳ**.

Tại sao việc công nhận Lá Cờ Chính Nghĩa của Cộng đồng người Việt Tỵ Nạn lại là **gợi lại quá khứ, gợi lại đau thương, hận thù. . .?** Nay ông ám chỉ các cuộc đấu tranh ngăn chặn tội ác chỉ là việc “**trả thù rửa hận**“ để hòa ca với giọng điệu trên sao?! Những người Việt Nam chân chính rất bao dung, chẳng ai nuôi lòng thù hận cả. Dù phải trải qua bao nhiêu khổ nạn, nhưng ai cũng sẵn sàng tha thứ để được thanh thoi tâm hồn, hưởng hạnh phúc trong Tự do, thanh bình (tha thứ, chứ không sao quên được!) Việc đòi hỏi treo Cờ Chính Nghĩa là việc phải làm, vì đó là Quyền của Con Người Tự do được tôn vinh Biểu Tượng Chính Nghĩa của mình.

Chẳng lẽ Cộng đồng Người Việt Tỵ Nạn ở hải ngoại treo cờ Chính Nghĩa lại là vì hận thù? Còn Trần Đức Lương áp lực với Mã Lai và Nam Dương phá bỏ các Bia Đài Tưởng Niệm Thuyền Nhân ở Pulau Bi Đông và Ga Lăng lại là việc làm nhân nghĩa, xây dựng tương lai Việt Nam tốt đẹp?!?!?!?

Tại sao có Dự Luật Nhân Quyền?! Tại sao Việt Nam liên tiếp bị liệt vào danh sách các nước đàn áp Tôn giáo?!

Tôn giáo là Niềm Tin và Sức Sống của Dân Tộc, muốn thống trị Đất Nước và Con Người Việt Nam, trước hết VC phải tiêu diệt Tôn giáo, bằng cách chia các Giáo Hội ra làm 2.

1) Chiêu dụ và cấy người vào cái tổ chức gọi là Phật giáo yêu nước, Công giáo yêu nước... để làm công cụ cho đảng. Cái đuôi “yêu nước“ sẽ được thay bằng cái đuôi “xã hội chủ nghĩa“: Phật giáo XHCN... Tổng Giáo phận Tp. Hồ Chí Minh... Tất cả đều nằm trong “sách lược“ ngạo mạn vô thần: Ở Việt Nam không có Phật, không có Chúa nào khác ngoài Hồ chí Minh và đảng cộng sản!

Trước khi hủy diệt được Niềm Tin Tôn Giáo, Chúa, Phật và Thần Thánh đều phải ở dưới quyền thống trị của đảng CSVN!

2) Thăng tay đàn áp những thành phần không chịu khuất phục. Một mặt, VC đàn áp thô bạo Giáo hội này; một mặt, lại ve vãn các Giáo Hội khác. Đây là thủ đoạn cực kỳ thâm hiểm của VC, để vừa rảnh tay tiêu diệt từng Giáo Hội một, vừa gây chia rẽ giữa Tôn giáo với nhau.

Các cuộc đàn áp, bách hại Tôn giáo khốc liệt đến nỗi nhiều Tín Đồ Phật giáo và Phật Giáo Hòa Hảo đã phải hiến thân tự thiêu để bảo vệ Đạo Pháp. Những Thân Người đã trở thành những Ngọn Đuốc cháy sáng rực cả bầu Trời Việt Nam!

Lửa từ thân xác bụi tro bốc cháy đây Thần Khí trào lên thành Lửa Thần. Lửa Thần từ Quê Hương yêu dấu đã truyền vào trái Tim tôi và trào ra ngòi bút thành Thơ

NHỮNG NGỌN ĐUỐC THẦN

*Trong tâm tôi Lửa Thiêng hừng hực cháy
Những Thân Người là Đuốc Sáng Yêu Thương
Những Thân Người là Đuốc cháy căm hờn
Cháy cháy mãi, cháy triền miên bất tận*

*Hai Mạch Lửa Yêu Thương và uất hận
Cháy bùng lên những Ngọn Đuốc Quê Hương
Từ Trời Nam chiếu rọi tới muôn phương
Từ Quốc Nội tràn lan ra hải ngoại
Lửa Đuốc Thần lung linh Lời Réo Gọi
“Hồi Hồn Thiêng Sông Núi”
Hồi Dũng Khí muôn nơi
Hãy hội tụ trong Tim triệu triệu người
thành sức mạnh như Lửa Trời cuộn cuộn
như Thác lũ từ đỉnh cao đổ xuống
thieu hủy hết mọi xiềng xích lao tù
thôi tiêu tan màn tăm tối thâm u
đã bao năm phủ trùm Đất Nước
cho chủ nghĩa tam vô bạo ngược
bị cuốn trôi theo dòng thác tít mù
cho Quê Hương bừng sáng đến muôn Thu
Sáng sáng mãi Lửa Tự do Dân chủ./.*

TÔ LY HƯƠNG

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VIỆT NAM VĂN HIẾN ON LINE VỚI HƠN 10200 TÁC PHẨM